ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 7 МАРТЪ 1925 ГОД. БРОЙ 82.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-икономически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“—Марангозовъ—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни — 100 лева.
Официални обявления по 1·50 лв на □ с. м. Сѫдебнитѣ пристави плащатъ по 0·50 лева на дума.
Търговски — по споразумѣние.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Рѫкописи не се връщатъ.

Г-ца Мари С. Басанъ
и
Г-нъ Самуилъ Береджикъ
ще се венчеятъ на 15 мартъ 1925 г., въ Еврейската Синагога, 9 часа сутриньта.
Настоящето замѣня отдѣлни покани.
София. Ямболъ.

Д-РЪ Р. КАЛЕВЪ
Специалистъ по очни болести
се установява въ Пловдивъ
ул. «Князъ Александръ» № 3.
1—10

ОБЯВА.

Съобщавамъ за знание на бубохранителитѣ въ града и околията, че въ книжарницата ми се намира за продань бубено семе

ЧИСТА БѢЛА БАГДАТСКА РАСА,

а така сѫщо и желта.

Миналата година всички, които взеха, получиха отлични пашкули. Повечето получиха до 31 килограмъ отъ малката кутия.

Почнете да се записвате въ книжарницата, тъй като поради топлото време, семето ще се пази въ хранилището и къмъ 10 априлъ ще се раздаде на всѣки, който се е записалъ.

Побързайте.

1—3 Съ почить: ВАСИЛЪ КРЪСТЕВЪ—книжарь.

Продава се американско лозе
1200 кютюкя — деветгодишно на 4 километра по Сливенското шосе.
Споразумение редакцията. 3—3

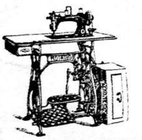

ШЕВНИ МАШИНИ
„ГРИТЦНЕРЪ“
отъ всички видове и за отлична бродерия.
ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ всички размѣри.
Части за гореизброенитѣ въ ДЕПОЗИТЪ
при АНДОНЪ Г. НОЙКОВЪ
срещу хот. „Стара Америка“. 8—10

Печатница „СВѢТЛИНА“ — Марангозовъ
Ямболъ — ул. „Банска“ — до еврейската баня.
Снабдена съ модерни шрифтове и орнаменти, печата всички книжа за учреждения, банки, търговци и други съ най-голѣма акуратность.
При печатницата има и книговѣзница, кѫдето се подвързватъ разни книги, тетври, тетрадки, учебници и др
= ЦЕНИ ИЗНОСНИ. =

ЗА ХАРАКТЕРА.

(мисли).

Ако ни попита нѣкой за характера на известенъ човѣкъ, ние даваме мнението си за настоящето му състояние, като изброяваме както умственитѣ му качества и способности, тъй и нравствения уровенъ и обичаи, по които той се направлява.

Чрезъ това ние опредѣляме характера на човѣка. За него ние казваме, че той притежава еди какви дарби, еди-какви нравствени устои, има такива и такива недостатъци или превъзходства. Отъ това е явно, че добрия характеръ е най-драгоценното отъ всичкитѣ притежания. Той е източникъ на цѣлото ни сегашно благоденствие и основата на справедлива надежда за благоденствие въ бѫдащия ни животъ,

За това разумътъ ни диктува, че най-голѣмата полза, която можемъ да принесемъ на другиго, ще е, ако се потрудимъ да поправимъ характера му, т. е. да го направимъ по-добъръ, а най-голѣмата вреда, която можемъ да му причинимъ, ще е, ако повредимъ характера му, т. е. да го направимъ по-лошъ.

Най-страшни заплашвания се произнасятъ срещу ония, чрезъ които другитѣ се развращаватъ. «Който наруши една отъ най малкитѣ заповѣди и научи така сѫщо и другитѣ човѣци, най-малъкъ ще се нарече въ царството небесно», казва нашия спаситель.

Въ вехтия заветъ се казва, че Йеровоамъ бѣше много зълъ, понеже «направи Израилъ да прегрѣши». Въ мѣстото, гдето се казва, че Богъ изле най силния си гнѣвъ върху Вавилонъ, причината за това бѣ, защото той «оскверни земята съ злинитѣ си».

Горчивитѣ думи, които Исусъ изрече противъ фарисеитѣ, бѣха: «защото морето и сушата обхождате, за да направите едного прозелитъ и, когато бѫде, направяте го два пѫти повече отъ васъ синъ на пъкъла».

Ние повреждаме характера на другитѣ по разни начини:

Когато отслабваме нравственитѣ имъ въздържания. Изпълнението повеленията на Светото Писание е най-голѣмото въздържане относително отъ пороци. Всѣкой, който прави каквото и да е нѣщо, за да умаловажи религиознитѣ влияния, които има върху единъ човѣкъ, т. е. като говори за вѣрата съ присмѣхъ, като напраздно споменава името Божие, или като разваля Божиитѣ заповѣди, като се подиграва съ Св. Писание, или съ учението му, или като удобрява непокорството къмъ родителитѣ, той прави съ това престѫпление;

Като възбуждаме лошитѣ страсти въ хората. Всѣки, който издава или разпространява книги или образи съ развратно съдържание, или който чрезъ лошъ разговоръ изпълва ума на човѣцитѣ съ лоши мисли, е виновенъ за това престѫпно деяние. Сѫщото се отнася и за онагова, който раздразнява другитѣ и разпалва гнѣва имъ, или ги подбужда къмъ злоба и отмъщение, защото по този начинъ той става причина другитѣ да бѫдатъ яростни и порочни;

Друга причина, по която се считаме виновни за това престѫпление, е когато служимъ на лошитѣ страсти на хората. Сѫщо така сѫ виновни и ония, които учатъ другитѣ да употрѣбяватъ опивателни пития, или ги подканятъ да пиятъ или поставятъ предъ тѣхъ подобни пития. Мѫчно става човѣку, кога мине изъ улицитѣ на който и да е градъ или по-голѣмо село и види колко много човѣци се поминуватъ само като разпалватъ страститѣ на младитѣ и усилватъ ония привички, които най-после ги довеждатъ до развратъ и порокъ.

За това всѣкога трѣбва да помнимъ, че никоя дума или дѣло, или поведение, или книжка, или занятие не може да бѫдатъ непорочни, кога естественото имъ влияние е да направятъ другитѣ по-лоши, т. е. да увреждатъ нравствения имъ характеръ.

В.

ЗА КРИТИКАТА.

Взрете се въ каталозитѣ на кое да е българско книгоиздателство, въ притуркитѣ имъ или — пъкъ — изъ страницитѣ на нѣкое списание: било литературно, или съ друга етикеция — навсѣкжде ще дочуете единъ еремиевъ плачъ, че «българската книга загива».

Тъй е, когато утопичнитѣ взиматъ всички за утопични! Списание съ ревзервъ (!) или редакционна каса, която не познава дефицити, не сѫществува. Необходимо ли е, това да бѫде всѣкога едно неотменно явление? Защо да нѣма резервъ? Защо списанието да спира на нѣколко стълба? Нѣма ли причини за това? А за последнитѣ нѣма ли пъкъ начини и модуси да се премахнатъ?

Преди да се лѣкува болниятъ —трѣбва да се опредѣли отъ каква болесть страда и причинитѣ, които сѫ я породили. Следъ това на болника се дава лѣкарство съгласно рецептата и хората, около него, се грижатъ той да спазва вѣрно всички предписания на лѣкаря. — Тъй би трѣбвало да бѫде съ всѣко наше списание и книга. Защото тѣ всички страдатъ отъ епидемия, но се лѣкуватъ отъ лоши и недобросъвѣстни лѣкари — критицитѣ. Забележително е, че всѣки отъ тѣхъ — критицитѣ — преди да стане такъвъ, се е опиталъ да твори; но не му се отдало и решилъ да «реже и гори». И яви се нѣщо ново на книжовния пазаръ и тѣ бързатъ да оправдаятъ леката на видъ мълва, че критиката въ България е лоша, че критика у насъ нѣма — и Българската литература чака своя критикъ чакъ отъ «Златния вѣкъ» на Симеона.

А какво правятъ въ това време патентованитѣ псевдо-критици! Едни отъ тѣхъ избиратъ по нѣкой отъ писателитѣ, поетитѣ, художницитѣ, намѣрили го случайно за «щастливецъ» и му запѣватъ съ най-забавителенъ фалцентъ: «О с а н а»! Други, случайно неразположени отъ много измами или лѫжеинтелектуално преяждане, почватъ да обсипватъ ненадѣйно нѣкой съ хиляди зли стрели, които — понѣкога отпращани неумѣло къмъ цельта — се повръщатъ и съскатъ около тѣхъ . . . Защото недомислието води къмъ противоречия. А еднитѣ и другитѣ сѫ на кривъ пѫть и напраздно си въобразяватъ, че критикитѣ, чийто импулсъ за написване е снисхождението или личната умраза къмъ нѣкой, е сѫщо творчество.

Но най важната нелепость изъ тѣхната безплодна и ненужна работа е онова насъскване на българския читатель къмъ нѣкой отъ роднитѣ му поети, които тепърва почватъ да се явяватъ и съ неумолимъ отпоръ се възправятъ на досегашната рутина въ критиката, и чийто читатели ги четатъ безъ да се интересоватъ, какво ще каже критиката за тѣхъ.

Въ тѣхно лице българската книга нѣма да загине. Защото въ творбитѣ имъ се чува великия пулсъ на живота, тѣ пазятъ самородния дъхъ на земята, отъ която се издига, пораства и ръми дълбоката и чиста музика на мистицизма.

А тукъ лошата критика нѣма мѣсто да порицава. Защото съ нея не биха се съгласили даже и молепсанитѣ неврастеници на сензационната литература около Шерлокъ Холмса и Натъ Пинкертона.

К. Божиловъ.

СТИХОТВОРЕНИЯ ВЪ ПРОЗА.

ОВЧАРЬ.

(Легенда)

На Балкана, средъ поляна, младъ овчарь подпрянъ на дрѣновъ кривакъ, надува кавалъ — пѣсень свири — — —

Край него, вакло стадо радостно скача по зеленатa морава и бие мелодични звънци

*

Овчарь извива покрай камънаци и свира на широка поляна: — стадото си води.

Кавала му излива пѣсень следъ пѣсень —: търсятъ млада Самовила. Тя излиза отъ дѫбравата — овчарь пресрѣща. Любовь сплита тѣхнитѣ рѫцѣ. И кръшна музика разливатъ Овчарь и Самовила. —

А край тѣхъ, буйно стадо игриво подскача отъ меднитѣ звуци на кавала и отъ пѣсеньта на Самовилата.

*

Пѣсень връхлита надъ Балкана. Овчарь и Самовила, средъ димящи усои, въ които горятъ огньове на стари пастири, подигатъ игра и въ хоро тѣ се понисатъ по гори и поляни . . .

На върхъ Балкана, средъ кичести дѫбове, изворъ тече. Овчарь съ тамъ води стадо да пои. И съ кавала си той вика Самовила И въ любовь и пѣсень тѣ разплитатъ нощьта — — —

Презъ деня, овчарьтъ пакъ свири, душата му се извива, като тихъ зефиръ и бѣга по широкитѣ върхове. Разлива се като пѣсень — —

А долу въ равнината, неговата майка билки гори, магии прави — дано се синъ завърне. Напусто! Балкана крие по силни магии — магиитѣ на любовьта и пѣсеньта.

ВЪ СЕЛО.

Деца, прибрани отъ полето, събиратъ се на мегданя. За игра тѣ идатъ. И съ радостни викове — тѣ скачатъ — играятъ — — —

А на друга страна мойи разпуснали гласове — пѣятъ стари пѣсни за кипнала Любовь.

Децата играятъ. Момитѣ пѣятъ, а луната преваля голѣмитѣ хълмове на изтокъ. Нощьта въ село иде съ пѣсень и веселба.

Радостни, малкитѣ деца и моми нехаятъ за утрешнитѣ болки, защото: днесъ тѣ живѣятъ, а това пълни душитѣ имъ съ Любовь и Музика.

И действително: младитѣ знаятъ да играятъ и живѣятъ — — —

ЗЕМНИТѢ ЦВѢТЯ.

На моята майка.

Въ Природата сѫ разцъвнали тихитѣ селения на моитѣ молитви — земнитѣ цвѣтя — — —

Земята ги е окѫпала съ пѣсни и багри. И съ пъстри облѣкла е покрила тѣхната Голота.

Азъ зная: тихитѣ селения на моитѣ молитви — земнитѣ цвѣтя, красятъ смѣлитѣ купнежи на будни Стражи — — —

И небето вечерь покрива съ синьо и желто тихитѣ селения на моитѣ молитви — земнитѣ цвѣтя, които тръпнатъ върху челото на моята майка и на непознатата ми скръбь.

Въздуха средъ тѣхъ ниже мистични пѣсни за млади сърца, които обичатъ — — —

А пѣснитѣ на птицитѣ игриво илетатъ Любовьта на Бога върху тихитѣ селения на моитѣ молитви — земнитѣ цвѣтя.

Г. Драгановъ.

Ал. Платуновъ.

* * *

Най-страшната самота е самотата на двамина.
Ал В-ски.

Съ навъсени вежди. . . ти имашъ лика на вампиръ,
и да заприказвашъ съсъ мене ти свъта отбѣгвашъ —,
подобно годений за скука — се рѣешъ срѣдъ скука безпиръ
и твоя животъ че отмина, ти пакъ не узнавашъ.

Излѣзешъ срѣдъ утро и слѣдъ полунощь се връщашъ пиянъ
и сякашъ съсъ всичко отъ моитѣ свѣтли години —
тия, моитѣ ласки — отъ цвѣтъ и приспивность изваяни,
захвърли въ забрава за всички неживени дни.

И колко пъкъ дълго се сърдишъ, щомъ тихо заплача:
заблъснешъ вратата и злобенъ излизашъ
съ своята мисълъ жестока, че нищо не значи
да отдадешъ другиму душата си и при него да слизашъ.

И съ плачъ азъ раздавамъ на малкото своята гръдь
и въ нашата самота двойна —(о свята изнемога!) —
на малкия ликъ богородиченъ въ ледния кжтъ
азъ шъпна молитви за тебе. . . и за менъ си немога

Изъ кн. «Черты строгія» Пр. Т. Драгановъ.

ИЗЪ К.-АГАШКО.

Читалище „Развитие" — К.-Агачъ известява, че читалищната лотария, отложена веднажъ — обезателно вече ще се тегли на 22 априлъ н. г., дата отъ която ни дѣлятъ само 2 месеца.

Всички желающи да се снабдятъ съ лотариенъ билетъ въ полза на *фонда постройка читалищна сграда съ театръ*, нека се отнесатъ *въ Ямболъ, до адвоката Иванъ п. Янчевъ, въ Бургасъ — окрѫжния съветникъ Атанасъ Владевъ, въ Сливенъ, читалище „Зора", въ Пловдивъ — младежката Националъ-Либерална група* и до всички съюзени читалища въ България, а тия отъ К.-Агаческа околия, да искатъ лотарийни билети отъ учителя или кмета на селото си, на които читалището е изпратило за разпродаване такива.

Братя българи, отъ всичко най-нуждно е днесъ народното ни просвѣтно издигане и гражданско братско възпитание! Всички други срѣдства за човѣшкото разбирателство — не за 20-ия вѣкъ.

Чрезъ просвѣта къмъ съзнание, побратимяване и творчество!

Нека за безпартийната, свѣта читалищна сграда — въ единъ край, като нашия, най-много нуждающъ се отъ просвѣта и културно издигане — всѣки гражданинъ и заможенъ българинъ, чрезъ купуването на едно читалищно лотарийно билетче — безъ да се чака само на държавната подкрѣпа — помогне за издигането на *читалищната сграда — изворъ за просвѣта, примеръ на човѣшко разбирателство и паметникъ на братско творчество!*

К.-Агачъ, 27. II. 1925 г.

За читалищния управ. съветъ
Библиотекарь: п. Янчевъ.

Карнети за ежедневнитѣ продажби съ печатанъ текстъ се продаватъ въ печатница „Свѣтлина"-Марангозовъ.

ХРОНИКА.

КЪМЪ АБОНАТИТѢ.

Абонатитѣ ни отъ града ще бѫдатъ посетени отъ специално лице, носяще пълномощно отъ стопанина, на които обрѫщаме вниманието, че абонаментъ, изплатенъ на което и да е друго лице, макаръ и съ квитанция отъ името на вестника, не ще се признава, освенъ на ония внесли абонамента си направо въ администрацията.

Банкови. Миналата седмица се състоя въ читалище „Съгласие" годишното събрание на Ямбол. Популярна Банка. Отъ отчета ѝ се вижда, че това крупно въ града ни кооперативно банково учреждение не ежегодно, а ежедневно расте. Съ инициативата да се излѣзе вънъ отъ рамкитѣ на банковитѣ операции, гласуването правилника за общитѣ доставки, продажби и преработки — банката доказва още повече своята финансова мощь.

Вѣрваме, че тя не ще изостави ония малки, сравнително нея, кооперации на занаятчиитѣ и заедно съ тѣхъ ще разшири операциитѣ по горепоменатия правилникъ. Като даваме отзивъ на това, не пренебрегваме и другитѣ кредитни учреждения въ града ни, за които тукъ мѣстото не ни позволява поотдѣлно да се занимаемъ, но ще споменемъ за сега само Акционерна Банка „Икономия", която при единъ активъ отъ 2,022,423 55 лв., по балааса ѝ за 1924 год., дава по 21·44% дивидентъ, по тоя случай акциитѣ ѝ се търсятъ. (справка обявитѣ въ мѣстнитѣ вестници „Тунджа" и „Тракиецъ" на г. да Синове Лазаръ С. Коенъ).

За районенъ инспекторъ по маларията въ града е назначенъ г. Д-ръ Диковски вмѣсто досегашния г. Д-ръ Байчевъ.

На 8 мартъ т. г. нашия съгражданинъ, г. Василъ х. Андреевъ, счетоводитель въ ямболския клонъ на Българската Земледѣлска Банка, ще отпразднува 25 годишната си непрекѫснната служба въ сѫщата банка.

Празденството ще стане въ дома му, гдето и ще приема и поздравленията.

Редакцията ни като поздравлява юбиляра, пожелава му отпразднуване и 50 годишенъ юбилей.

Шивашката [illegible]рѣбителна кооперация въ гр[illegible]ни има I-то си годишно събрание на 4 мартъ 9 ч. пр. обѣдъ въ помещението на популярната банка.

Ученическото архиологическо дружество „Дияна", основано при педагогическото училище по инициативата на ентусиазирани младежи и учителя по история, г-нъ Измиревъ, имà първото си общо събрание на 1 того.

Приетъ бѣше устава, изработенъ по уставитѣ на архиологическитѣ дружества въ Варна, Бургасъ и Ст.-Загора и се избраха управителенъ съветъ и контролна комисия.

Ний поздравяваме г. Измирева за тая му похвална инициатива, тъй като такова едно дружество ще е отъ голѣмо значение за града ни, като се има предъ видъ неговото историческо минало.

На 4-и т. м. архиологическото дружество е направило своя първи излетъ. При разкопкитѣ, които сѫ били направени, сѫ намѣрени единъ скелетъ и две монети отъ римско време.

Русенската Търговско Индустриална Камара свиква своята XXX-а годишна редовна сесия на 8 мартъ т. г.

Въ дневния редъ на сѫщата сѫ предвидени за разглеждане редица интересни въпроси: като въпроси за професионалното образование у насъ; Условията за развитието на българската индустрия у насъ; Рефератъ за нашата данъчна система и други такива въпроси.

Новитѣ гербови марки. Съ окрѫжно до всички учреждения министерството на финанситѣ съобщава, че отпечатанитѣ нови гербови марки въ виенската държавна печатница отъ по 1, 2, 3, 5, 10, 50, 100 и 500 лева се изпращатъ до клоноветѣ и банковитѣ агентури на Б. Н. Б. Продажбата на тия марки ще започне отъ 10 т. м., а задължителното имъ употрѣбление — отъ 15. т. м. Слѣдъ 15 мартъ всичкитѣ стари гербови марки се изваждатъ отъ обрѫщение. Срока за обмѣната имъ е отъ 15 мартъ до 15 май т. г., слѣдъ която дата необмѣненитѣ гербови марки губятъ своята стойность.

Софийския задруженъ театръ пристигна въ града ни и почна своитѣ спектакли съ слѣдния репертоаръ:

на 6 III — „Майчина скръбь"
на 7—III „Кръвьта" и
на 8 III — „Санинъ" по романа на М. Арнибашевъ.

Танцувалень курсъ „Шими" подъ ръководството на г на Саша Дагоровъ — танцмайсторъ по курсоветѣ подъ сѫщото име въ Сливенъ и Н.-Загора, дава своитѣ уроци всѣки четвъртъкъ и понедѣлникъ въ чит. „Съгласие" — отъ 7 часа вечерь.

Днесъ ще пристигнатъ една група отъ Сливенскитѣ курсисти на среща съ тия отъ града на танцова забава отъ 2 ч. сл. обѣдъ въ чит. „Съгласие".

СПОРТЪ И ТУРИЗЪМЪ.

Секцията на „Тунджа" отъ Ю. Т. С. на неученицитѣ е направила на 6, 7 и 8 мартъ т. г. излетъ до Страджа Мокренъ, Каябашъ — езерото, Граденъ, Ичера, Сливенъ.

Излета е билъ посетенъ повече отъ 30 члена

Тѣзи дни се очаква председателя на Ю. Т. С., който ще говори предъ ученицитѣ при тукашното педагогическо училище.

На Габровската конференция на Ю. Т. С., която ще бѫде презъ месецъ априлъ, ще присѫтствува и „Тунджа".

КНИЖНИНА.

Получиха се въ редакцията ни слѣднитѣ списания и вестници:

сп. „Икономически Прегледъ" год. II бр. 23 — органъ на Русенската Търговска Индустриална Камара. Въ сѫщото се застѫпва, съ статии отъ видни общественици, търговия, мнения по законопроекти, стопанство, пазаръ и др.

Отчетъ на сѫщата камара за дейността ѝ презъ 1924 год.

Протоколи — на сѫщата при редовната ѝ сесия отъ 6 до 11 априлъ 1924 г. съ отчети, реферати, таблици, ведомости и сведения.

сп. „Народно Стопанство" год. XXI, подъ редакцията на нашия съгражданинъ г-нъ Д-ръ Ив. Златаровъ — препоръчано почти отъ всички министерства, търговски камари и пр. — Год. абонаментъ 50 лева, адресъ: „Народно Стопанство" — ул. „Царь Самуилъ" № 15 — София.

Библиотека подемъ — № 1 — П. К. Яворовъ — цена 5 лева, Издание на Мл. Хр. Д-во at. гр. Попово, отъ гдето се доставя

сп. **Поклонникъ** — Пловдивъ.
сп. **Свѣтлина** — кн. X — София
сп. **Библиотека** — год. I кн. III за книжовни вести — урежда Ив. Лесичковъ — София.
Зора — Карнобатъ.
Бургаски **Фаръ, Морска Зора, Черноморска поща, Бургаски Окрѫженъ вестникъ** и **Известия на Бургаската Търговско Индустриална Камара** — Бургасъ.
Зорица, Занаятчийска дума, Политика, Здравна Просвѣта и Търговско-индустриаленъ Гласъ, Свобода, Работнически Гласъ, Учителски в-никъ — София
Русенска поща — Русе
Ново Време — Радомиръ
Зора и Буря — Стара-Загора
Пробуда — Самоковъ-Ихтиманъ
Кракра — Перникъ
Шуменски вести — Шуменъ
Тунжа — Ямболъ.
Трибуна — Нова-Загора.
Варненски Общ. в-къ — Варна.
Вносно-Износенъ в-къ — Пловдивъ
Северно Ехо — Плѣвенъ

ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ.

Постѫпи въ редакцията ни дописка отъ г. *Ст. Ч.* подъ заглавие темата на втората беседа на г. Николай Райновъ: *„Любовь, Мистика и Вино" (Омаръ Хайаямъ).*

Въ идния брой ще се предаде горната беседа на Г-нъ Райновъ отъ сътрудника ни, завеждующъ отдѣла „Народенъ Университетъ".

Дописника изглежда, че буквално схваща смисъла на виното, въпреки увода на г. Райновъ въ сѫщата беседа за значението на символитѣ и вѣрваме, че сѫщия ще схване лектора г-нъ Райновъ.

ПРОДАВАТЪ СЕ 230 акции отъ Акционерна Банка «Икономия» — Ямболъ на износна цена. Споразумение **Синове Лазаръ С. Коенъ** — Ямболъ — ул. «Търговска» № 58 10—10

ОБЯВА.

Съобщавамъ на г. г. клиентитѣ си, че отъ новата година се премѣстихъ въ дюкяна на Аргиръ Мановъ въ сѫщото село. За тази година разполагамъ и съ своя собствена ледница, отъ която всѣки нуждающъ може да си набави колкото иска. продавамъ чисти натурални вина и спиртни пития.

Едно посещение на дюкяна ми ще увѣри всѣкиго въ доброкачественостьта на леда и питията

с. Саманларе, февруарий 1925 год.

2—3 Съ почитъ: ТОДОРЪ С. ДОНЧЕВЪ

ПЕЧАТИ!

КАУЧУКОВИ: съ съдържание отъ 1 до 5 и повече редове до 8 см. дължина и крѫгли.

МЕТАЛИЧЕСКИ: Бланкови съ и безъ гербъ, крѫгли, лента и овални съ семплъ и сложни фигури, подписи (факсимилета) и пр. за учреждения, училища, банки, дружества, кантори, разни участъци, търговци, братства, лѣкари, адвокати и др.

За порѫчки съ мостри и опредѣлени цени при **Иванъ К. Марангозовъ** — печ. „СВѢТЛИНА" — Ямболъ.

ФЕЙЛЕТОНЪ.

ТУРИСТВУВАНЕ.

Нѣколцина поклонници на природата, незадоволени отъ „дѫлничния шумъ" на единъ празникъ, решихме да отидемъ и ѝ се полюбуваме.

Казано — сторено.

Съ усърдие, което не се влага даже и при приготвяне за официална визита, ние успѣхме да се екипираме по последнитѣ изисквания на модерния туризъмъ.

Слѣдъ необходимото закъснение отъ единъ часъ, ние благополучно потеглихме. Макаръ че барометра снощи показваше хубаво време, утриньта бѣ толкова мъглива и неприятна, щото единъ отъ нашитѣ туриствующи, който по всичко личи, разбира отъ политика, създаде слѣдната максима: — „На барометра трѣбва да се вѣрва до толкова, до колкото се вѣрва програмата на българскитѣ политически партии!"

Едва къмъ обѣдъ барометра успѣ да се реабилитира — времето се оправи и ние, стигнали вече горната цель — единъ хълмъ, спряме, за да можемъ по обстойно да се запознаемъ съ околностьтѣ. Хоризонта е широкъ, откритъ, привличащъ погледа.

Доста отъ насъ бѣха любители на природата отъ дълго време, имаха въ дома си серия албуми отъ снимки на хубави кѫтове. Тѣ отлично познаваха природата по тия картички и даже бѣха склонни да теоритизиратъ за нейното значение, за влиянието ѝ върху човѣка и пр.

Обаче хубостьта на картичкитѣ и хубостьта на природата бѣха съвсемъ разнокалибрени, та едно кабинетно третиране на въпроса съвсемъ не подхождаше слѣдъ единъ ходъ отъ 15 километра.

Всѣка склонность къмъ вживяване въ природата бѣ изчезнала — кабинетнитѣ туристи бѣха умислени като слѣдъ погромъ.

Подобно на политикъ докопалъ се до властьта, ние се нахвърлихме върху провизиитѣ и се погрижихме да вложимъ колкото се може по-голѣмо старание за тѣхното консумиране.

Само единъ, който съ своята утопична политика си бѣ наложилъ постъ, се стараеше да ни докаже, че яденето е предразсъдъкъ, че смисъла на живота не е въ яденето. Ние (поне въ този моментъ) не бѣхме склонни да му вѣрваме. Дали, обаче, и той вѣрваше въ това, или просто съ упоритостьта на опозиционна партия подържаше твърдението си, не бѣ много ясно, но често го чувахме да си тананика изъ „Каменъ и Цена":

. . . „ходя, лутамъ се замисленъ,
. . . нищо, нищо ме не радва" - -

Слѣдъ гастрономичната продукция, което трая доста врѣме, ние успѣхме да се зглѣдаме, да се възхитимъ отъ околното. То сега се показваше въ съвсемъ други багри: нивитѣ престанаха да ни се струватъ такива; ние зиждаме килими, гирлянди отъ цвѣтя. „Природата ни гледаше съ отворени очи", както единъ заминаващъ модеренъ стихоплетецъ се изрази.

Иди после и не вѣрвай, че материялното опредѣля духовното!

Ние нѣмахме безогледностьта на властвуваща партия, не вѣрвахме, че хубавитѣ картини ще траятъ за дълго и решихме да ги напуснемъ, а не да бѫдемъ „свалени отъ власть"

Пъкъ и слънцето съ бързината на столиченъ трамвай клонеше на западъ.

Града бѣ далечъ и ние съ бързината на опитенъ политикъ, който веднага слѣдъ капитулиране на даденъ режимъ, подава декларация на новия такъвъ, се запѫтихме на тамъ.

Гастрономичнитѣ ни тенденции почнаха да се проявяватъ, но резервенитѣ ни фондове — раницитѣ бѣха изчерпани и ние — страхувайки се отъ банкрутъ — още по вече убързявахме крачкитѣ.

Само поддържника на — „яденето е предрасъдъкъ", крачеше по дългото шосе равнебитенъ като държавенъ автомобилъ.

Енс.

Опитайте брашната отъ мелницата на Братя Василъ и Георги Рашеви — Ямболъ.